

Súd: Okresný súd Žiar nad Hronom
Spisová značka: 25Csp/37/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6421201658
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 10. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Antal
ECLI: ECLI:SK:OSZH:2022:6421201658.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žiar nad Hronom sudcom JUDr. Milanom Antalom v spore žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154, právne zastúpený: JUDr. Ján Šoltés, advokát so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava-mestská časť Staré Mesto, proti žalovanému: Z. V., J.. XX.XX.XXXX, G. E. I. XX, XXX XX H., právne zastúpený: JUDr. Peter Vachan, advokát, s.r.o., so sídlom Pavla Mudroňa 1191/5, 010 01 Žilina, o zaplatenie 5.601,06 Eur s prísľušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd konanie v časti žalovanej sumy vo výške 533,70 Eur s prislúchajúcim úrokom z omeškania, v časti o zaplatenie nákladov na vymáhanie pohľadávky v sume 96,24 Eur z a s t a v u j e.

II. Vo zvyšnej časti súd žalobu z a m i e t a.

III. Žalobca je p o v i n n ý nahradiť žalovanému náhradu trov konania prvostupňového a odvolacieho v rozsahu 92 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Právny predchodca žalobcu (Všeobecná úverová banka, a.s.; sktárený názov: VÚB, a.s.) žalobou doručanou súdu dňa 25.05.2021 sa domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 5.601,06 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 08.11.2018 do zaplatenia a náhrady trov konania.

2. Žalobu odôvodnil tým, že je právnym nástupcom spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s., Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok, IČO: 35 923 130, ktorý so žalovaným uzatvoril dňa 30.06.2015 zmluvu o pôžičke č. 5024911 (evidenčné číslo zmluvy/príd. autorizačný kód), na základe ktorej poskytol žalovanému pôžičku vo výške 6.751,78 Eur („Schválená výška pôžičky“). Podľa zmluvy o pôžičke mal žalovaný splácať pôžičku v pravidelných 120 mesačných splátkach v sume 138,58 Eur až do celkovej sumy pôžičky vo výške 16.629,60 Eur. Do podania žaloby žalovaný uhradil z vyššie uvedenej zmluvy sumu 5.792,13 Eur. Vzhľadom k tomu, že žalovaný porušil svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku, resp. jednotlivé povinné splátky riadne a včas, t.j. v súlade so zmluvou a podmienkami k zmluve, žalobca dňa 26.08.2018 listom - Predžalobná upomienka vyzval žalovaného k úhrade dlžných splátok. Nakoľko k úhrade dlžných splátok nedošlo, žalobca dňa 19.10.2018 úver zosplatnil, o čom žalovaného informoval listom zo dňa 02.11.2018. Celkový dlh žalovaného ku dňu podania žaloby predstavoval sumu 5.601,06 Eur. Žalobca si zároveň uplatnil aj zákonné úroky z omeškania z dlžnej sumy vo výške 5,00 % ročne od 08.11.2018 do zaplatenia. Tiež si uplatnil nárok na náhradu trov konania.

3. Okresný súd Žiar nad Hronom rozsudkom zo dňa 19.11.2021 rozhodol tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 5.601,06 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 5.601,06 Eur od 08.11.2018 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku a

priznal žalobcovi právo na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 %. Uviedol, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku.

4. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal žalovaný odvolanie, v ktorom rozsudok súdu prvej inštancie napadol v celom rozsahu odôvodňujúc ho nesprávnymi skutkovými zisteniami ako aj nesprávnym právnym posúdením veci. Namietal, že okresný súd nevyhodnotil zmluvu o pôžičke ako neplatný právny úkon a z toho dôvodu nemal pohľadávku za premičanú, eventuálne ako zmluvu bezúročnú a bez poplatkov. Odvolateľ ďalej namietal závery súdu, pokiaľ mal preukázané splnenie podmienok v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru ako aj právny názor okresného súdu, že právny predchodca žalobcu s odbornou starostlivosťou preskúmal bonitu žalovaného. Navrhol, aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvej inštancie tak, že zamietne žalobný návrh a prizná žalovanému právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

5. K odvolaniu žalovanému zaslal žalobca len stručné vyjadrenie v zmysle ktorého napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie považuje v celom rozsahu za vecne správne. Podľa jeho názoru bolo v spore preukázané, že žalovaný poskytnutú sumu úveru veriteľovi nezaplatil, preto v súlade so zákonom a princípom spravodlivosti bol žalovaný zaviazaný súdom na zaplatenie sumy nevráteného úveru. Navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie prvoinštančného súdu potvrdil ako vecne správne.

6. Po vyhlásení rozsudku súdom prvej inštancie a po podaní odvolania žalovaným pôvodný žalobca oznámil súdu, že ku dňu 19.11.2021 došlo k postúpeniu žalovanej pohľadávky na postupníka Intrum Slovakia, s.r.o. so sídlom 811 07 Bratislava, Mýtna 48, IČO: 35 831 154 a navrhol zmenu na strane žalobcu, pričom predložil Rámcovú zmluvu o postúpení pohľadávok zo dňa 30.11.2017 s prílohu č. 3, odvolanie plnomocenstva, Dodatok č. 4 rámcovej zmluvy, odvolanie plnomocenstva a doloženie plnomocenstva, Žiadosť o postúpenie a prevod zo dňa 19.11.2021, Oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 25.11.2021 a súhlas postupníka, na základe čoho súd prvej inštancie uznesením č.k. 25Csp/37/2021-129 zo dňa 13.04.2022, postupujúc podľa § 80 ods. 1 a 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), pripustil zmenu na strane žalobcu a žalobcom v štádiu odvolacieho konania sa stala spoločnosť Intrum Slovakia, s.r.o., so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154.

7. Odvolací súd na základe podaného odvolania rozsudok Okresného súdu Žiar nad Hronom 25Csp/37/2021-81 zo dňa 19.11.2021 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V odôvodnení zrušujúceho uznesenia uviedol, že žalovaný zameral procesnú obranu voči uplatnenému nároku žalobcu vo viacerých smeroch, avšak z hľadiska správnosti záverov súdu prvej inštancie majú najväčšiu relevanciu námietky poukazujúce na možné dôvody vyslovenia absolútnej neplatnosti posudzovanej zmluvy o spotrebiteľskom úvere, a to s poukazom na ustanovenia § 39, eventuálne § 39a Občianskeho zákonníka z dôvodu rozpornosti obsahových náležitostí zmluvy so zákonom a s dobrými mravmi. Pokiaľ by existovali dôvody absolútnej neplatnosti posudzovanej zmluvy, sú dôvodné odvolacie námietky žalovaného, že v takomto prípade by nebolo možné posudzovať plynutie a uplatnenie premičacej doby v zmysle ustanovenia § 103 Občianskeho zákonníka ako to vyplýva z odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie, ale plynutie premičacej doby by bolo nutné posudzovať v súlade s ustanovením § 107 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka titulom nárokov na vydanie bezdôvodného obohatenia, a to v subjektívnej dvojročnej a objektívnej trojročnej premičacej dobe. Odvolací súd dospel k záveru, že záver súdu prvej inštancie, že uplatnený nárok žalobcu nie je premičaný, je minimálne predčasný, nakoľko súd prvej inštancie sa nevysporiadal riadne a preskúmateľne so zásadnými námietkami tvoriacimi procesnú obranu žalovaného, spočívajúcu okrem iného aj na dôvodoch možnej absolútnej neplatnosti posudzovanej zmluvy s poukazom na ustanovenie § 39, § 39a Občianskeho zákonníka, v nadväznosti na ustanovenie § 1a ods. 1 nariadenia vlády, čo by malo za následok posudzovanie premičania titulom nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia. Taktiež súd prvej inštancie riadne sa nevysporiadal ani s procesnou obranou žalovaného namietajúceho nedostatočné skúmanie s odbornou starostlivosťou bonity dlžníka pôvodným veriteľom, pričom aj záver súdu o neexistencii dôvodov pre bezúročnosť a bezpoplatkovosť spotrebiteľského úveru je tak predčasný, pokiaľ sa v konaní neustáli splnenie povinnosti veriteľa skúmať bonitu klienta. Záver o eventuálnej nemožnosti predčasného zosplatenia opätovne má zásadný vplyv na posudzovanie otázky premičania uplatneného nároku. Odvolací súd uložil okresnému súdu v ďalšom konaní opätovne právne vyhodnotiť procesnú obranu žalovaného a vysporiadať sa s ňou v tom smere, či sú dané dôvody neplatnosti posudzovanej zmluvy o úvere v zmysle § 39, § 39a Občianskeho zákonníka, posúdiť súladnosť zmluvy o úvere v zmysle § 39,

§ 39a Občianskeho zákonníka, posúdiť súladnosť zmluvy so zákonnou úpravou (najmä vzhľadom na dikciu § 1a ods. 1 nariadenia vlády), skúmať tak zákonnosť a prípustnosť dojednanej odplaty v zmluve o úvere, primeranosť dojednaných úrokov so zákonnou úpravou a požiadavkou dobrých mravov, vyhodnotiť dôsledne splnenie povinnosti veriteľa vyplývajúcej z § 7 ods. 1 s prihliadnutím na § 7 ods. 15 písm. b) a ods. 16 písm. b) ZoSÚ, v nadväznosti na to potom vysporiadať sa so zákonnými dôsledkami vyplývajúcimi z ustanovenia § 11 ods. 2 ZoSÚ a v nadväznosti na vyvedené právne závery o eventuálnej absolútnej neplatnosti zmluvy, o eventuálnej bezúročnosti a bezpoplatkovosti, prípadne o eventuálnej nemožnosti požadovať jednorázové zosplatnenie spotrebiteľského úveru, potom nanovo posúdiť premlčanie nároku žalobcu s aplikáciou § 103, eventuálne § 107 ods. 1 a 2 OZ. V prípade prijatia záveru, že uplatnený nárok premlčaný nie je, následne bude súd skúmať aj dôvodnosť výšky uplatneného nároku najmä z hľadiska jeho preukázateľnosti.

8. Podľa § 391 ods. 2 CSP, ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

9. Žalobca písomným podaním doručeným okresnému súdu dňa 10.10.2022 vzal žalobu späť v časti o zaplatenie sumy 533,70 Eur s príslušenstvom s odôvodnením, že žalovaný vykonal dňa 21.04.2021 úhradu v sume 296,50 Eur a dňa 23.07.2021 úhradu v sume 237,20 Eur. Navrhol súdu konanie v tejto časti zastaviť. Taktiež vzal žalobu späť aj v časti o zaplatenie nákladov na vymáhanie pohľadávky v sume 96,24 Eur a navrhol aj v tejto časti konanie zastaviť. Naďalej si uplatňuje istinu vo výške 4.971,12 Eur, úrok z omeškania vo výške 5,00 % p.a. zo sumy 5.504,82 Eur od 08.11.2018 do 21.04.2021, úrok z omeškania vo výške 5,00 % p.a. zo sumy 5.208,32 Eur od 22.04.2021 do 23.07.2021, úrok z omeškania vo výške 5,00 % p.a. zo sumy 4.971,12 Eur od 24.07.2021 do dňa zaplatenia a náhradu trov konania v celom rozsahu. Žalovaný so späťvzatím žaloby súhlasil podaním doručeným súdu dňa 19.10.2022. Zároveň právny zástupca žalobcu ospravedlnil svoju a žalobcovu neúčasť na pojednávaní nariadenom na deň 19.10.2022 z dôvodu pracovnej zaneprázdnenosti a navyšovania trov konania v súlade so zásadou hospodárnosti konania. Navrhol, aby súd vo veci rozhodol bez účasti žalobcu a jeho právneho zástupcu.

10. Podaním doručeným súdu dňa 29.09.2022 právny zástupca žalovaného ospravedlnil svoju a žalovaného neúčasť na pojednávaní nariadenom na deň 19.10.2022 s ohľadom na dodržanie zásady hospodárnosti konania a účelnosti trov vynakladaných stranami sporu v konaní pred súdom. Navrhol, aby súd vo veci rozhodol bez účasti žalovaného a jeho právneho zástupcu. Žalovaný je toho názoru, že zmluva o úvere je neplatná, keďže za refinančný úver vo výške 6.751,78 Eur právny predchodca žalobcu požaduje odplatu v celkovej výške 9.408,62 Eur, teda odplata predstavuje 139,35 % istiny poskytnutého úveru, čo je podľa jeho názoru úžerné protiplnenie. Keďže zmluva je podľa jeho názoru neplatná, zmluvné strany boli povinné sa vysporiadať v zmysle zásad o vydaní bezdôvodného obohatenia v zmysle § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka, a preto subjektívna dvojročná premlčacia doba a rovnako aj trojročná objektívna premlčacia doba začala plynúť v rovnaký deň, kedy došlo k poskytnutiu finančných prostriedkov dňa 30.06.2015, a teda došlo k vzniku bezdôvodného obohatenia zo strany žalovaného a uplynuli dňa 30.06.2017 a 30.06.2018. Žalobcom uplatnený nárok považuje za premlčaný. Ročnú úrokovú sadzbu vo výške 23,06 % považuje v rozpore s dobrými mravmi. Podľa priemerných úrokových mier z úverov poskytnutých v eurách rezidentom eurozóny (stav a nové obchody) pre spotrebiteľské a ostatné úvery so splatnosťou nad 5 rokov v mesiaci 6/2015 bola vo výške 11,43 %. Neprimeranou a preto odporujúcou dobrým mravom je taká výška úrokov, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednania obvyklú určenú najmä s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám uplatňovanými bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek. Poukázal na rozhodnutie Krajského súdu Prešov sp. zn. 17Co/26/2015, ktorý uviedol: „Neprimeranou a preto odporujúcou dobrým mravom je taká výška úrokov, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednania obvyklú určenú najmä s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám a uplatňovanými bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek.“ Keďže úroková sadzba uvedená v zmluve o pôžičke prevyšuje o viac ako o 100 % priemerné úrokové miery obdobných úverov obchodných bánk zverejnených NBS v čase uzatvorenia zmluvy, s poukazom na ustanovenie § 3 ods. 1 a § 39 Občianskeho zákonníka, je zmluva o úvere neplatná. Ďalej uviedol, že spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje, avšak táto povinnosť nezbavuje veriteľa konať s odbornou starostlivosťou, teda vyžiadať si od spotrebiteľa potrebné informácie, aktívne si zabezpečovať ďalšie primerané a objektívne zistiteľné informácie o spotrebiteľovi a takto získané informácie riadne vyhodnotiť. Veriteľ nepostupoval spôsobom, ktoré veriteľ získava z iných dostupných zdrojov za účelom získania objektívneho obrazu o finančnej situácii spotrebiteľa, čím hrubým

spôsobom porušil svoje povinnosti stanovené v § 7 ods. 1 ZoSÚ. Z uvedeného dôvodu úver považuje v zmysle § 11 ods. 2 ZoSÚ za bezúročný a bez poplatkov a zároveň veriteľ nebol oprávnený vyžadovať od žalovaného jednorázové plnenie spotrebiteľského úveru. Poukázal na viaceré rozsudky, napr. na rozsudok Krajského súdu v Trnave č.k. 11Co/2/2019-106 zo dňa 27.11.2019, rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 6Co/173/2016 zo dňa 27.10.2016. Navrhol, aby súd zamietol žalobný návrh v celom rozsahu ako nedôvodný a žalovanému nárok na náhradu trov konania priznal v rozsahu 100 %.

11. Súd nariadil vo veci pojednávanie na deň 19.10.2022, ktoré vykonal podľa § 180 CSP v neprítomnosti strán sporu a ich právnych zástupcov, ktorí svoju neprítomnosť písomne ospravedlnili, nežiadali z vážnych dôvodov pojednávanie odročiť.

12. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu (Consumer Finance Holding, a.s., IČO: 35 923 130) a žalovaným bola uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere zo dňa 30.06.2015, na základe ktorej sa právny predchodca žalobcu zaviazal poskytnúť žalovanému ako dlžníkovi úver vo výške 6.751,78 Eur s počtom mesačných splátok 120 vo výške po 134,67 Eur, so splatnosťou prvej splátky dňa 20.07.2015, RPMN 23,06 %, priemernou hodnotou RPMN 10,39 %, fixnou ročnou úrokovou sadzbou 23,06 %, termínom konečnej splatnosti 6/2025, odplatom 23,06 %, najvyššou prípustnou výškou odplaty 23,06 %. Celkove náklady spotrebiteľa predstavovali sumu 9.408,62 Eur a celková čiastka predstavovala sumu 16.160,40 Eur. Prvá splátka bola stanovená dňa 20.07.2015 a ďalšie splátky boli splatné k 20. dňu v mesiaci. Termín konečnej splatnosti bol stanovený na 06/2025. Doba trvania zmluvy bola dojednaná do splatenia všetkých záväzkov klienta podľa tejto zmluvy.

13. Súd považoval za nesporné, a to vzhľadom na povahu účastníkov tejto zmluvy, že predmetný zmluvný vzťah je vzťahom spotrebiteľským, keďže pôvodný veriteľ ako dodávateľ pri uzatváraní zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a uzavrel predmetnú zmluvu so žalovaným, ktorý je fyzickou osobou - nepodnikateľom (čo vyplýva z označenia žalovaného v tejto zmluve identifikačnými znakmi typickými pre nepodnikateľa - menom, priezviskom, bydliskom, rodným číslom, číslom OP). Zároveň ide i o spotrebiteľský úver podľa zákona o spotrebiteľských úveroch, keďže zmluva bola uzavretá medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným, ktorá spĺňa charakter štandardných spotrebiteľských zmlúv, ktorých základnou črtou je, že sú pripravené pre spotrebiteľa vopred a nie je vytvorený priestor na dojednanie obsahu zmluvy alebo jej zmeny pred ich uzavretím.

14. Súd mal preukázané, že súčasťou zmluvy v článku VIII. sú Všeobecné obchodné podmienky Consumer Finance Holding, a.s. Podľa článku 11 bod 11.4 bola dojednaná možnosť zosplatenia úveru.

15. Z prehľadu splátok a úhrad súd zistil, že žalovaný splátku splatnú dňa 20.05.2016 vo výške 138,58 Eur neuhradil v lehote splatnosti, túto splátku uhradil do termínu nasledujúcej splatnosti ďalšej splátky, t.j. do 20.06.2016, a to dňa 14.06.2016. Ďalšie splátky žalovaný taktiež uhrádzal nepravidelne až po splátku splatnú dňa 20.11.2017, ktorú žalovaný preukázateľne neuhradil vôbec a bol s touto splátkou v omeškaní. Následne žalovaný uhrádzal nepravidelne splátky splatné od 20.12.2017 do splátky splatnej dňa 20.06.2018 (v dôsledku čoho žalobca zosplatil úver), ktorú uhradil dňa 26.06.2018. Splátku splatnú dňa 20.07.2018 neuhradil vôbec ako aj splátku splatnú dňa 20.08.2018. Ďalšiu splátku splatnú dňa 20.09.2018 žalovaný neuhradil v plnej výške, ale táto bola uhradená len vo výške 15,44 Eur. Celkovo do dňa 31.03.2021 uhradil žalobcovi sumu 5.792,13 Eur. Z podania žalobcu zo dňa 10.10.2022 vyplýva, že žalovaný ešte do podania žaloby žalobcovi uhradil dňa 21.04.2021 sumu 296,50 Eur a následne po podaní žaloby na súd žalovaný v súvislosti s predmetným úverom uhradil dňa 23.07.2021 sumu 237,20 Eur. Celkovo teda žalovaný žalobcovi uhradil v súvislosti s predmetným úverom sumu vo výške 6.325,83 Eur.

16. Právny predchodca žalobcu predžalobnou upomienkou zo dňa 26.08.2018 oznámil žalovanému, že k zmluve č. XXXXXXXX uzatvorenej dňa 30.06.2015 eviduje nedoplatok na splátkach vo výške 411,44 Eur. Upozornil, že ak nedôjde k splateniu splátky splatnej v mesiaci 06/2018 do 05.10.2018, bude oprávnený úver zosplatiť. Žalovaný zásielku osobne neprevzal, zásielku prevzala jeho manželka dňa 03.09.2018, čo vyplýva z pripojenej doručky.

17. Právny predchodca žalobcu v Oznámení o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 02.11.2018 adresovaného žalovanému oznámil, že dlh z úverovej zmluvy č. XXXXXXXX sa stal splatným v celom

rozsahu naraz. Dlžná suma k tomuto dňu predstavuje sumu v celkovej výške 6.432,65 Eur, pričom istina úveru sa bude ďalej úročiť zákonným úrokom z omeškania odo dňa zosplatnenia až do úplného zaplatenia istiny, ktorá je vo výške 6.426,91 Eur. Žalobca k Oznámeniu o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru nepredložil doklad preukazujúci jeho odoslanie žalovanému, teda, že toto oznámenie sa dostalo do dispozičnej sféry žalovaného. Zároveň v tomto oznámení ani neuviedol, ku ktorému dňu bola vyhlásená predčasnosť splatnosti úveru.

18. Z Notárskej zápisnice č. J. XXXX/XXXX J. XXXXX/XXXX J.N. XXXXX/XXXX zo dňa 11.12.2017 spisanej notárkou Z.. L. P. vyplýva, že došlo k zániku pôvodného veriteľa - spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s. na základe rozdelenia zlúčením s právnym nástupcom VÚB, a.s., ktorý nadobudol aj pohľadávky voči žalovanému.

19. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

20. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom ku dňu 14.08.2017 (ďalej len „ZSÚ“), tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru, podmienky na udelenie povolenia na poskytovanie spotrebiteľských úverov, podmienky na výkon činnosti veriteľa a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

21. Podľa § 1 ods. 2 veta prvá ZSÚ, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

22. Podľa § 2 písm. a) a b) ZSÚ, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania; veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

23. Podľa § 2 písm. d) ZSÚ, na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

24. Podľa § 9 ods. 1 ZSÚ, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

25. Podľa § 9 ods. 2 ZSÚ, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko, dátum narodenia, rodné číslo a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) odplatu podľa osobitných predpisov,
- k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- l) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- m) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- n) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- o) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- p) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- q) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- r) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- s) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- t) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- u) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20150930.html>> ,
- v) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- x) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- y) názov a adresu príslušného orgánu dohľadu podľa § 23,
- z) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok,
- aa) názov zmluvy, ktorý obsahuje slová spotrebiteľský úver v príslušnom gramatickom tvare.

26. Podľa § 17 ods. 1 ZSÚ, práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a

a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, ak

b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

27. Podľa § 39 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

28. Podľa § 52 ods. 1 OZ, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

29. Podľa § 52 ods. 2 OZ, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

30. Podľa § 52 ods. 3 a 4 OZ, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

31. Podľa § 53 ods. 1 OZ, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

32. Podľa § 53 ods. 6 OZ, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériách jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis.

33. Podľa § 53 ods. 9 OZ, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

34. Podľa § 565 OZ, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

35. Podľa § 566 ods. 2 OZ, pri čiastočnom plnení peňažného dlhu sa plnenie dlžníka započítava najprv na istinu a potom na úroky, ak dlžník neurčí inak.

36. Podľa § 524 ods. 1 a 2 OZ, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

37. Podľa § 1 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (ďalej prípadne len „nariadenie“), odplatu pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi tvoria úrok, poplatky a akékoľvek iné odplatné plnenia alebo iné náklady, ktoré sú dohodnuté pri podpise spotrebiteľskej zmluvy a ktoré sú spojené s poskytnutím peňažných prostriedkov alebo vyžadované pri poskytnutí peňažných prostriedkov. Pri výpočte odplaty sa vychádza z predpokladu, že spotrebiteľská zmluva zostane platná dohodnutý čas a že dodávateľ a spotrebiteľ si budú plniť svoje povinnosti za podmienok a v lehotách dohodnutých v spotrebiteľskej zmluve.

38. Podľa § 1 ods. 4 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (ďalej prípadne len „nariadenie“), na účely stanovenia najvyššej prípustnej výšky odplaty podľa § 1a sa použije priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov bánk a

pobočiek zahraničných bánk pre jednotlivé typy novoposkytnutých spotrebiteľských úverov zverejnená podľa osobitného predpisu, naposledy v čase predchádzajúcom uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy.

39. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. Zákona o bankách, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

40. Podľa § 7 ods. 1 ZSÚ v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou jeho zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

41. Podľa § 7 ods. 2 ZSÚ, spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom.

42. Podľa § 7 ods. 19 ZSÚ, veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky sú povinní určiť, dodržiavať a pravidelne prehodnocovať limit pre ukazovateľ schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver a limit na podiel výšky celkovej zadĺženosti k príjmu.

43. Podľa § 7 ods. 20 ZSÚ, na výpočet ukazovateľa schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver sa použijú tieto položky:

- a) čistý príjem spotrebiteľa,
- b) náklady na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa a osôb, voči ktorým má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť,
- c) výška splátky spotrebiteľského úveru a
- d) peňažné záväzky znižujúce príjem spotrebiteľa.

44. Podľa § 11 ods. 2 ZSÚ, ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch na účely posudzovania ich schopnosti splácania úver.

45. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

46. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

47. Podľa § 103 Občianskeho zákonníka, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

48. Podľa § 144 CSP, žalobca môže vziať žalobu späť.

49. Podľa § 145 ods. 2 CSP, ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. Po čiastočnom späťvzati žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

50. Podľa § 146 ods. 1 CSP, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

51. Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesie byť v rozpore s dobrými mravmi.

52. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrými mravom.

53. Keďže žalobca vzal žalobu späť v časti o zaplatenie sumy vo výške 533,70 Eur s príslušenstvom s odôvodnením, že žalovaný vykonal dňa 21.04.2021 úhradu v sume 296,50 Eur a dňa 23.07.2021 úhradu v sume 237,20 Eur, súd zastavil konanie v tejto časti, ako to vyplýva z výroku I. tohto rozsudku. Žalovaný s čiastočným späťvzatím žaloby vyslovil písomný súhlas doručeným súdu dňa 19.10.2022.

54. Vykonaným dokazovaním mal súd preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu (Consumer Finance Holding, a.s., IČO: 35 923 130) a žalovaným bola uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere zo dňa 30.06.2015, ktorá predstavuje tzv. absolútny obchodný záväzkový vzťah podľa § 261 ods. 6 písm. d) Obchodného zákonníka. Predmetnú zmluvu je potrebné považovať i za zmluvu spotrebiteľskú a na žalovaného hľadieť ako na spotrebiteľa. Táto zmluva podlieha tiež režimu zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Po právnom predchodcovi Consumer Finance Holding, a.s. na Všeobecnú úverovú banku, a.s. sa predmetný úver stal bankovým úverom a na jeho ďalšie postúpenie bolo potrebné splnenie podmienok podľa § 92 ods. 8 Zákona o bankách. Žalobca svoj nárok v konaní a svoju vecnú aktívnu legitímáciu odvíja od Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 30.11.2017 v znení jej Dodatku č. 4, uzavretej medzi ním ako postupníkom a spoločnosťou VÚB, a.s. ako postupcom (bankou).

55. Postúpenie pohľadávky je upravené v ustanoveniach § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka. Postúpením pohľadávky treba rozumieť zmenu v subjekte záväzkového vzťahu, konkrétne zmenu v osobe veriteľa, keď na základe zmluvy medzi pôvodným veriteľom a treťou osobou postúpi pôvodný veriteľ svoju pohľadávku, ktorú má v čase postúpenia voči dlžníkovi novému veriteľovi a to aj bez súhlasu dlžníka. V danom prípade sa však VÚB, a.s. ako banka a pôvodný veriteľ pri postúpení pohľadávky žalovanému na inú osobu musia riadiť okrem všeobecných ustanovení Občianskeho zákonníka aj ustanovením § 92 ods. 8 Zákona o bankách, nakoľko len ten má vo vzťahu k Občianskemu zákonníku povahu lex specialis. V § 92 ods. 8 predmetného zákona sú uvedené zákonné predpoklady pre platné postúpenie pohľadávky voči banke (pobočky zahraničnej banky) alebo jej časti, a to: pohľadávka musí byť splatná, postúpenie možno realizovať až po predchádzajúcej písomnej výzve a kumulatívne musí byť klient v omeškaní so splnením postúpenej pohľadávky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní, zmluva o postúpení musí byť písomná. Splnenie osobitných zákonných predpokladov postúpenia bankovej pohľadávky sa vyžaduje z dôvodu, že po postúpení pohľadávky rôznym subjektom už nie je zachovaná možnosť dohľadu a dozoru Národnej banky Slovenska ako centrálnej banky. Postúpenie pohľadávky banky v rozpore s uvedenými zákonnými podmienkami je absolútne neplatným právnym úkonom podľa § 39 Občianskeho zákonníka.

56. Súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu, aj v prípade, že ju žiadne zo strán nenamieta. Žalovaný v poslednom svojom vyjadrení k čiastočnému späťvzatiu žaloby žalobcu namietal v konaní aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu a navrhol súdu konanie v časti vykonaných úhrad zastaviť a vo zvyšnej časti žalobný návrh zamietnuť ako nedôvodný, žalovanému priznať nárok na náhradu trov konania podľa pomerov úspechu.

57. V danom prípade povinnosťou banky bolo pred postúpením pohľadávky písomne vyzvať dlžníka na splatenie peňažného záväzku a preukázať doručenie takejto výzvy žalovaného. Žalobca počas celého konania poukázal len na výzvu, ktorá predchádzala samotnému zosplateniu úveru, t.j. „Predžalobná upomienka“ zo dňa 26.08.2018. Súd túto výzvu na úhradu dlhu pred zosplatením nepovažuje za výzvu, ktorú predpokladá zákonné ustanovenie § 92 ods. 8 Zákona o bankách. Nejde o totožnú výzvu s výzvou v zmysle citovaného Zákona o bankách, ide o dve úplne odlišné výzvy, ktorých doručenie je spájané s úplne odlišnými právnymi následkami. Navyiac zo splátkového kalendára mal súd preukázané, že pohľadávka splatná v mesiaci 06/2018 bola zo strany žalovaného uhradená v určenej lehote do 05.10.2018 t.j. bola zo strany žalovaného uhradená dňa 26.06.2018, teda žalovaný nebol v omeškani s pohľadávkou dlhšie ako 90 kalendárnych dní.

58. V konaní taktiež nebolo preukázané, že žalobca doručil oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru, keďže nepredložil súdu doručenkú, ktorá by svedčila o tom, že si žalovaný oznámenie osobne prevzal, dokonca nepredložil žiaden dôkaz ani o tom, že by tento právny úkon bol vôbec odoslaný na doručenie žalovanému. Pokiaľ teda nebolo preukázané iné doručenie oznámenia o zosplatení do dispozičnej sféry žalovaného, nebolo preukázané, že zo strany veriteľa bol dodržaný zákonom vyžadovaný postup pre vyhlásenie predčasnej splatnosti spotrebiteľského úveru za splnenia podmienok na zosplatenie úveru podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v spojení s druhou vetou § 565 Občianskeho zákonníka. Právny úkon vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru zo strany právneho predchodcu žalobcu je preto potrebné považovať za absolútne neplatný v zmysle ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka, nakoľko je v rozpore so zákonom (§ 17 ods. 1, 2 ZSÚ). V tejto súvislosti je potrebné poukázať aj na aktuálne rozsudky, konkrétne na rozsudok Okresného súdu Vranov nad Topľou sp.zn. 3Csp/156/2020 zo dňa 01.12.2021, rozsudok Okresného súdu Žiar nad Hronom sp.zn. 28Csp/43/2020 zo dňa 13.09.2022, rozsudok Okresného súdu Vranov nad Topľou sp.zn. 10Csp/33/2022 zo dňa 06.09.2022, rozsudok Okresného súdu Prešov sp.zn. 14Csp/55/2021 zo dňa 13.09.2022, uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 41CoCsp/50/2021 zo dňa 20.04.2022. Keďže žalobca nepreukázal doručenie oznámenia o vyhlásení predčasnej splatnosti žalovanému do vlastných rúk, neuviedol dátum zosplatenia úveru a nepreukázal a nepredložil výzvu adresovanú žalovanému s upozornením nielen na omeškanie, ale aj na jeho následok a vôľu banky postúpiť pohľadávku a na možnosť vrátiť postúpenie tejto pohľadávky, že došlo k účinnému zosplateniu pohľadávky. Súd má za to, že aktívna vecná legitímácia žalobcu sa odvíja od zmluvy o postúpení pohľadávky, pričom dospel k záveru, že pohľadávka nebola postúpená z právneho predchodcu žalobcu na žalobcu v súlade so zákonom a to konkrétne v súlade s ustanovením § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách v znení platnom a účinnom v čase uzatvorenia zmluvy o postúpení pohľadávky, nakoľko žalobca nepreukázal túto skutočnosť, nedošlo k platnému postúpeniu pohľadávky, a teda nedošlo ani k splatnému uplatneniu si práva zo strany žalobcu pre absenciu jeho aktívnej vecnej legitímácie.

59. V tejto súvislosti poukazuje súd aj na závery občiansko-právneho kolégia Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 20.03.2019, na ktorom došlo k zjednoteniu pri výklade použitia práva veriteľa na vyhlásenie predčasnej splatnosti tak, že toto jeho právo je časovo obmedzené do splatnosti najbližšej budúcej splátky. Ak toto právo nevyužije, jeho právo na predčasné zosplatenie zaniká a dlžník je povinný uhrádzať individuálne splátky úveru, pričom k zosplateniu úveru účinným spôsobom nedôjde. Teda z výkladu je zrejmé, že veriteľovi patrí právo na predčasné zosplatenie úveru do tej najbližšej splátky úveru, ktorá nasleduje po uplynutí troch mesiacov od omeškania s úhradou prvej omeškanej splátky za predpokladu, že je zároveň dlžník upozornený v lehote podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka na existenciu dlhu a na možnosť vykonania predčasného zosplatenia úveru. S poukazom na právny názor vyslovený v uznesení Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 23.05.2019, sp.zn. 43Co/27/2019 odvolávajúcom sa na závery občiansko-právneho kolégia Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 20.03.2019 a vychádzajúc z prehľadu splátok a úhrad je zrejmé, že do omeškania s úhradou splátky sa žalovaný dostal so splátkou splatnou dňa 20.05.2016 a 20.11.2017 vo výške 138,58 Eur, ktorú vôbec neuhradil. Veriteľovi v tomto prípade patrí právo na predčasné zosplatenie úveru do tej najbližšej splátky úveru, ktorá nasleduje po uplynutí troch mesiacov od omeškania s úhradou tejto splátky, t.j. ku dňu 20.02.2018 uplynuli tri mesiace od splatnosti splátky (20.11.2017), t.j. lehota v prípade upozornenia veriteľa podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a veriteľ mohol uplatniť právo na predčasné zosplatenie úveru najneskôr ku dňu 20.03.2018. Keďže žalobca svoje právo nezrealizoval, nemohlo dôjsť k účinnému zosplateniu úveru z dôvodu omeškania s úhradou splátky splatnej ku dňu 20.11.2017, kedy nesporne žalovaný túto splátku neuhradil vôbec. S poukazom na uvedené, zmluva

o postúpení pohľadávky je pre rozpor s § 17 ods. 2 písm. a) ZSÚ a v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka absolútne neplatným právnym úkonom vo vzťahu k tejto pohľadávke, od ktorej si žalobca odvodzuje svoju aktívnu legitímáciu. Vzhľadom aj na tieto skutočnosti súd žalobu v celom rozsahu zamietol so závermi o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, keďže podľa ustanovenia § 92 ods. 8 Zákona o bankách v znení účinnom v čase postúpenia pohľadávky umožňovalo banke právo postúpiť inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou len splatnú pohľadávku, resp. časť pohľadávky, ktorá je splatná a v tomto prípade došlo k postúpeniu nesplatennej pohľadávky, išlo o postúpenie v rozpore s uvedeným ustanovením, teda o absolútne neplatne právnym úkonom v zmysle ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka.

60. Skutočnosť, že súd už pripustil zmenu strany sporu na strane žalobcu nijako nebráni súdu, aby skúmal, či v danom prípade došlo k platnému postúpeniu pohľadávky z pôvodného žalobcu na terajšieho žalobcu a v nadväznosti na to, či je žalobca v tomto spore aktívne vecne legitimovaný. Uznesením zo dňa 13.04.2022, išlo o procesné rozhodnutie, ktoré nijako neosvedčovalo platnosť postúpenia pohľadávky a hmotnoprávnu aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu vstupujúceho do konania, a teda nezbavovalo súd povinnosti ju skúmať.

61. Nad rámec uvedeného súd zároveň poukazuje na to, že v prejednávanej veci existuje aj ďalší dôvod na zamietnutie žaloby. Súd dospel k záveru, že pôvodný veriteľ Consumer Finance Holding, a.s. pri uzatváraní zmluvy so žalovaným nepostupoval s odbornou starostlivosťou, keď nedostatočne zisťoval údaje žalovaného ako spotrebiteľa a keď riadne nevyhodnocoval pomery na strane žalovaného. Súd poukazuje na to, že pre rozhodnutie dodávateľa o tom, či zmluvu so spotrebiteľom uzavrie sú potrebné informácie, ktoré si veriteľ musí zabezpečiť pri uzatváraní zmluvy so spotrebiteľom, ktorý prejavuje záujem zmluvu uzavrieť. Za dostatočné možno považovať iba také informácie, z ktorých je veriteľ schopný zistiť objektívny obraz o finančnej situácii spotrebiteľa. Z obsahu zmluvy nevyplýva, že by pôvodný veriteľ akýmkoľvek spôsobom zisťoval príjmy, výdavky a rodinný stav žalovaného pred uzatvorením zmluvy. Žalobca tiež nepreukázal, že by pôvodný veriteľ prihliadal na údaje z akejkoľvek príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver (napr. poverenie cez sociálnu poisťovňu a pod.), neunesol teda dôkazné bremeno na preukázanie splnenia tejto povinnosti. Aby súd mohol v súdnom konaní konštatovať riadne splnenie povinnosti podľa § 11 ods. 2 ZSÚ je potrebné predložiť mu konkrétny dôkaz preukazujúci to, ako, kedy a s kým konkrétnym výsledkom malo byť takéto preverenie dlžníka v príslušných registroch a databázach veriteľom vykonané, čo sa v prejednávanej veci nestalo. Vzhľadom na uvedené dospel súd k záveru, že došlo k hrubému porušeniu povinnosti veriteľa, keď v konaní nebolo preukázané, že by pôvodný veriteľ náležite skúmal a vyhodnotil bonitu žalovaného, čo má za následok nemožnosť jednorázovo zosplatiť úver a súčasne bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru podľa § 11 ods. 2 ZSÚ účinného v čase uzavretia zmluvy. Žalobca teda nepreukázal, že postupoval riadnou odbornou starostlivosťou pri poskytovaní úveru žalovanému, keďže nepreveril si jeho príjem a výdavky z príslušných databáz a nesplnil si povinnosť vyplývajúcu mu z § 7 ods. 19 ZSÚ. Pri uvedených záveroch zostáva spotrebiteľovi zachované právo splatiť svoj dlh v dojednaných splátkach bez úrokov a poplatkov. V prípade, že by došlo k platnému postúpeniu pohľadávky, čo v danom prípade sa nestalo.

62. V prípade platného postúpenia pohľadávky na nového veriteľa by bolo potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 písm. b) ZSÚ z dôvodu, že v zmluve o spotrebiteľskom úvere nie je uvedený údaj o konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, ktorý sa vyžaduje podľa § 9 ods. 2 písm. f) ZSÚ, keď lehota splatnosti je uvedená ako „Termín konečnej splatnosti (mesiac/rok): 6/2025“. Údaj o termíne konečnej splatnosti úveru má byť uvedený presne, a to uvedením konkrétneho dňa, mesiaca a roku, kedy spotrebiteľský úver nadobudne konečnú splatnosť. Obdobný názor je vyslovený v rozhodnutí Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 17Co/151/2012, zo dňa 19.09.2012.

63. Záverom súd považuje za potrebné sa ešte vyjadriť k podstatnej námietke žalovaného, či sú dané dôvody neplatnosti posudzovanej zmluvy o úvere v zmysle § 39 resp. § 39a Občianskeho zákonníka s ohľadom na neprimerane vysokú úrokovú sadzbu a výšky odplaty. Súd poukazuje na to, že v danej veci bola dohodnutá výška úrokov 23,06 % ročne a odplata taktiež vo výške 23,06 %, pričom ako vyplýva zo zistení súdu, výška najvyššej prípustnej odplaty v danom čase v zmysle § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka a § 1 a § 1a nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. predstavovala 23,06 %, ktorá neprevyšuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty v zmysle § 1a ods. 1 nariadenia. Na účely stanovenia najvyššej prípustnej výšky odplaty sa podľa § 1 ods. 4 nariadenia sa použije priemerná hodnota RPMN bánk a

pobočiek zahraničných bánk pre jednotlivé typy novoposkytnutých spotrebiteľských úverov zverejnené naposledy v čase predchádzajúcom uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy, pričom odplata podľa § 1a ods. 1 nariadenia nesmie prevyšovať dvojnásobok tejto priemernej RPMN. Podľa zverejnených údajov na webovom sídle Ministerstva financií SR bola priemerná hodnota RPMN obdobných spotrebiteľských úverov poskytnutých bankami so splatnosťou nad 5 do 10 rokov v 1. štvrťroku 2015, keďže zmluva o úvere bola uzavretá v priebehu 2. štvrťroka 2015, vo výške 11,53 %. Z uvedeného vyplýva, že odplata v predmetnej zmluve vo výške 23,06 % ročne neprevyšuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty v zmysle § 1a ods. 1 nariadenia. Dojednanie o odplate za poskytnuté peňažné prostriedky, ktorej výška neprevyšuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty v zmysle zákona, súd neposúdil ako neplatné pre rozpor s dobrými mravmi. Súd na základe uvedeného zmluvu o spotrebiteľskom úvere považuje za uzavretú platne (nie je pre rozpor s kogentným ustanovením § 39a Občianskeho zákonníka absolútne neplatným právnym úkonom), a preto nie je dôvod uvažovať o nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia, resp. jeho premlčaní.

64. V čase uzavretia zmluvy úrok za poskytnutie úveru tvoril jednu zložku z odplaty, ktorú zákon posudzuje ako celkový súhrn tých nárokov veriteľa, ktoré v súvislosti s poskytnutím úveru vyžaduje od spotrebiteľa zaplatiť. Znamená to, že úrok za poskytnutie úveru tvorí súčasť dohodnutej odplaty, ktorej maximálna výška je stanovená právnym predpisom ako dvojnásobok priemernej RPMN ako už vyššie bolo uvedené. Súd sa preto nezaoberal podstatou námietky žalovaného a to, že dohodnutá výška úroku za poskytnutie úveru v sadzbe 23,06 % ročne je v rozpore s dobrými mravmi, pretože viac ako dvojnásobne presahuje priemerné úrokové sadzby požadované bankami za poskytnutie úveru. Len pokiaľ by dohodnutý úrok ako samostatná a jediná zložka odmeny presahoval hranicu prípustnosti samostatného dojednanie a vykazoval by znaky rozporu s dobrými mravmi, mohlo by byť použité ustanovenie § 39 Občianskeho zákonníka pre účely posúdenia jeho platnosti. K takémuto záveru súd nedospel, keďže úrok bol dojednaný v rovnakej výške ako bola stanovená odmena, t.j. odplata právneho predchodcu žalobcu za poskytnutie úveru, t.j. vo výške 23,06 %.

65. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

66. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

67. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protiv strane.

68. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

69. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

70. Ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci (§ 396 ods. 3 CSP). Súdna konanie predstavuje jeden celok od podania žaloby až po meritórne rozhodnutie súdu, a týka sa to aj konania o trovách konania. Úspech v konaní sa teda aj pre účely rozhodnutia o nároku na náhradu trov konania posudzuje v závislosti od konečného rozhodnutia vo veci samej, a teda pri posúdení nároku na náhradu trov konania, je potrebné vychádzať z toho, ktorá strana bola v končenom dôsledku v konaní úspešná.

71. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 a 2, § 256 ods. 1 a § 262 ods. 1, 2 CSP na základe pomeru úspechu v konaní tak, že žalovanému priznal náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 92 %. Žalovaný bol totiž úspešný v zamietavom výroku súdu (istina 4.971,12 Eur a súčasne v časti istiny 296,50 Eur + 96,24 Eur), v ktorej časti vzal žalobca žalobu späť. Žalobca zavinil zastavenie konania v tejto časti svojím späťvzatím žaloby z dôvodu, že žalovaný pred podaním žaloby uhradil žalobcovi dňa 21.04.2021 sumu 296,50 Eur a v časti o zaplatenie nákladov na vymáhanie pohľadávky v sume 96,24 Eur. Žalovaný bol teda úspešný celkom vo výške 5.363,86 Eur, pričom jeho neúspech bol v sume 237,20 Eur, v ktorej časti istiny žalobca vzal žalobu späť pre správanie žalovaného počas súdneho konania (úhrada časti pohľadávky dňa 23.07.2021). Pomer úspechu žalovaného k úspechu žalobcu tak predstavuje 96 % (žalovanému možno pričítať úspech, resp. nezavinenie na

zastavení celkovo v istine 296,50 Eur + 96,24 Eur + 4.971,12 Eur = 5.363,86 Eur, čo predstavuje v pomere k pôvodne žalovanému nároku vo výške 5.601,06 Eur a 4 % žalovanému možno pričítať zavinenie na zastavení konania o nároku 237,20 Eur, čo predstavuje v pomere k pôvodnému žalobnému nároku, rozdiel pomeru úspechu a neúspechu tak predstavuje 96 % - 4 % = 92 %. O výške trov konania pritom bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15-tich dní odo dňa jeho doručenia, prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, a to písomne v potrebnom počte vyhotovení (§ 362 ods. 1 veta prvá CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP). Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a musí byť podpísané. Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania. Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil (§ 125 ods. 3 CSP).

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, pričom podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak
 1. sa týkajú procesných podmienok,
 2. sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
 3. má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
 4. ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie,
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.